

rettens Udnævnelse, en fredelig Løsning kan strande. Ogsaa for Brasiliens Vedkommende stiller Forholdet sig paa lignende Maade som overfor Holland, dog maa det erindres, at Brasilien ikke længere er Medlem af Folkeforbundet.

Det lykkedes ikke før Krigen at faa oprettet nogen virkelig fast Domstol, hvortil Stridigheder kunde henvises; man enedes ganske vist i 1907 om Oprettelsen af den internationale Priseret, der dog aldrig førtes ud i Livet. Først ved Folkeforbundets Oprettelse skabtes et fast Organ, hvortil Medlemmerne forpligtede sig at henvise Stridigheder, der kan føre til et Brud, og som ogsaa selvstændig kan gribe ind, naar der foreligger Fare for Freden. Pagten forpligter ikke i alle Tilfælde til Voldgift, men gennem en Række forskellige Bestemmelser søger den at skabe Mulighed for at løse Stridigheder ad fredelig Vej, og den foreskriver, naar disse er udtømt, visse Frister, inden Parterne maa tage Tilflugt til Krig. Ved Pagtens Artikel 14 paalægges det Raadet at fremsætte Forslag om Oprettelse af en fast Domstol for mellemfolkelig Retspleje, som skal paa-kende enhver Tvist af mellemfolkelig Art, der forelægges for den. Denne faste Domstol oprettedes, som bekendt, ved Protokollen af 16. December 1920. Her er der Tale om en fast Domstol, der behandler de Spørgsmaal, der forelægges for den. Dommerne er valgt paa 9 Aar af Folkeforbundets Raad og Forsamling.

De af Danmark efter Krigen afsluttede Voldgiftstraktater henviser Stridigheder til forskellige Domstole. Hvad nu først angaar de tre Traktater med henholdsvis Sverige, Norge og Finland, bestemmer de, at retlige Stridigheder skal henvises til den faste Domstol, medens politiske Stridigheder efter forudgaaende Forligsbehandling skal henvises til en Voldgiftsret, der i Mangel af anden Overenskomst skal nedsættes i Overensstemmelse med Reglerne i Haagkonventionen af 1907. Skulde en af Parterne ikke være villig til at udpege Dommere, foreskrives ingen Løsning. Voldgiftsaftalen skal paa en Parts Begæ-

ring kunne fastsættes paa den i Art. 53 og 54 i Haagkonventionen foreskrevne Maade. Den dansk-polske Voldgiftstraktat foreskriver, at der ved Overenskomst skal vælges en Voldgiftsret for hvert enkelt Tilfælde. Kan Enighed ikke opnaas, vælger hver Part to Dommere, der i Forening vælger Domstolens Formand. Ved Stemmelighed skal Formanden vælges af Præsidenten for det svejtsiske Forbundsraad. Skrider Parterne overhovedet ikke til Valg af Rettens Medlemmer, gives ingen Regler. Voldgiftsaftalen kan tvungent fastsættes efter Haagkonventionens Regler. I Forholdet til Tyskland er der kun truffet Aftale om Voldgift i retlige Tvistigheder, og saadanne Stridigheder vil, hvis Enighed om Behandlingen ikke opnaas, af den ene Part umiddelbart kunne forelægges for den faste Domstol. I den dansk-franske Traktat findes i Artikel 17 følgende Bestemmelse:

„Saafremt et Forlig for det staaende Forligsnævn ikke kan tilvejebringes, skal Uoverensstemmelsen ved fælles Overenskomst gennem en særlig Voldgiftsaftale henskydes til Afgørelse enten af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Overensstemmelse med de Bestemmelser og den Behandlingsmaade, som er foreskrevet i dens Statut, eller af en Voldgiftsret i Overensstemmelse med de Bestemmelser og den Behandlingsmaade, som er foreskrevet i Haagkonventionen af 18. Oktober 1907 om fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder.

Kan en Overenskomst mellem Parterne vedrørende Voldgiftsaftalen ikke tilvejebringes, skal enhver af dem efter et forudgaaende Varsel af en Maaned have Ret til direkte gennem en Anmodning at forelægge Uoverensstemmelsen for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.“

Tilsvarende Bestemmelser findes i Voldgiftstraktaterne med Czekoslovakiet og Litauen. Ifølge disse Traktater kan hver af Parterne ensidigt gennemføre en Voldgiftsbehandling af eventuelle Stridigheder. Efter Traktaten med Belgien kan retlige Stridigheder, naar Overenskomst om Voldgiftsaftalen ikke kan tilvejebringes, af den ene